

[Kirsten Jacobsen]

helt sikker på, at hr. Niels Anker Kofoed i dag står ved det, han sagde sidste år, og hvis ikke, kan hr. Niels Anker Kofoed jo svare en anden gang. Men jeg tror, at hr. Niels Anker Kofoed sidder på sit kontor og lytter og vil komme ned og gøre anskrig, hvis det viser sig, at de citater var ukorrekte.

Eva Fatum (S):

Det er glædeligt, at Fremskridtspartiet har fået øje på Bornholm. Det havde dog været ønskeligt, at interessen var begyndt for flere år siden, og at den havde været vedvarende. Som den kommer nu, skaber den kun uro og irritation.

Allerede da krisen begyndte at kradsse på Bornholm og der ikke var udsigt til bedring, ikke mindst på grund af de dårlige tider for fiskeriet, udarbejdede Bornholms Amt en beskrivelse af situationen, som den så ud dengang, og som man formodede den ville tegne sig i de kommende år. På Bornholm henvendte man sig tillige til den tidligere borgerlige regering og bad om hjælp.

Der blev nedsat et embedsmandsudvalg, der udarbejdede en rapport, som i øvrigt ikke måtte føre til udgifter for staten.

De ihærdige mennesker på Bornholm fortsatte deres rejser her til Christiansborg, men uden det store held. Jeg mindes ikke, at Fremskridtspartiet dengang gjorde sig særlig bemærket i forhold til den borgerlige regerings udspil.

Modløshed var det, der prægede Bornholm op til regeringsskiftet i januar 1993. Den socialdemokratiske ledede regering tog som en af sine første opgaver fat på Bornholms problemer. Statsministeren gik med samordningsministeren i spidsen samt flere af de øvrige ministre i gang med sammen med Bornholms Erhvervsråd at kulegrave Bornholms situation, og kort tid efter barslede regeringen med den grønne bornholmerpakke.

Samordningsministeren offentliggjorde ved en konference på Bornholm den 28. maj 1993 regeringens langsigtede initiativer for Bornholm. 46 forslag til hjælp til selvhjælp lå på bordet, udarbejdet i samarbejde med Bornholm. Udgangspunktet var for det første at styrke økonomien og for det andet at koncentrere sig om forslag, der kunne styrke den langsigtede økonomiske udvikling på Bornholm,

så Bornholm på længere sigt kunne stå bedre rustet og ikke være så følsom over for udsving i de to traditionelle erhverv, landbrug og fiskeri.

Regeringens initiativer ser nu ud til at bære de første frugter: Bornholm er på vej. Man kan i dag konstatere, at beskæftigelsessituationen er vendt i positiv retning. Et stigende antal fagforeningsledere, det regionale arbejdsmarkedsråd og Bornholms Erhvervsråd beretter om fald i ledigheden på Bornholm. Nye uddannelser er startet, og flere kommer til. Landbruget har øget sin produktion, et langt større antal turister har meldt deres ankomst, bl.a. takket være Bornholmstrafikkens nye rute til det tidligere Østtyskland. Kontakten til Baltikum har bidt sig fast, ikke mindst ved hjælp af baltisk uddannelsesø og gavefiskordningen.

I sidste uge kunne man i den liberale presse – Bornholms Tidende – læse et referat fra Bornholms Erhvervsråds repræsentantskabsmøde. Overskriften lød:

Nyrup har gjort mere for Bornholm end Schlüter. Erhvervsrådsformand Ole Almeborg roste regeringen og er refereret for at have sagt: Hvis statsminister Poul Nyrup Rasmussen og hans ministre savner nogen, der vil sige noget pænt om den nuværende regering, så skal de bare komme til Bornholm. Også ministerier og styrelser fik ros for deres enestående goodwill.

Med disse udtalelser fra erhvervsrådets formand må man konstatere, at optimismen er ved at vende tilbage til Bornholms erhvervsliv. Taler man med politikere på Bornholm, er der mange rosende ord til regeringen og det uanset partifarve.

Derfor kan det også undre os i Socialdemokratiet, at Fremskridtspartiet på baggrund af disse meldinger pludselig nu begynder at vise en interesse for Bornholm, der er mere til skade end gavn. Hovedparten af bornholmerne ønsker fortsat at være en ligeværdig del af det danske samfund, at være med i fællesskabet og dermed også betale skat og afgifter på lige fod med det øvrige Danmark. Det, Bornholm har bedt om og også i stor udstrækning er blevet imødekommet med af den socialdemokratiske ledede regering, er bl.a. en kompensation for øens beliggenhed samt for den snævre erhvervssammensætning. Meget naturligt har hovederhvervene været fiskeri og landbrug, men når fiskeriet svigter og priserne på fisken